

Celje - skladišče

D-Per

214/1975

1119750635, 11

COBISS

St. 11
Leto XXV.
20. 10. 1975

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

RAZPRAVA IN PRITOŽBE

O našem samoupravnem sporazumu o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitvi sredstev za osebne dohodke, se je v posameznih TOZD razvila živahna razprava. Toda razprava ni zajela predvsem vprašanja ustvarjanja dohodka, temveč delitve sredstev za osebne dohodke. Brez dohodka, ki ga je treba prej ustvariti pa ni in ne more biti delitve osebnega dohodka.

Poleg razprave o omenjenem sporazumu, se bo kmalu začela še razprava o gospodarskem planu za leto 1976 in o srednjeročnem gospodarskem planu za obdobje od leta 1975 do leta 1980. V ospredje je treba torej postaviti koliko bomo ustvarili dohodka in koliko bomo lahko izločili sredstev za osebne dohodke.

Komisija, ki je pripravljala osnutek sporazuma o merilih za razporejanje dohodka in delitve sredstev za osebne dohodke, ni imela lahkega dela, ki je trajalo nekaj mesecev. Skupaj s prizadevanjem strokovnih služb je prišlo do osnutka sporazuma in do rangiranja delovnih mest. Ta osnutek je bil razmnožen in poslan v TOZD, da o njem razpravljajo po delovnih skupinah in dajo priporočila.

Kot je že običajno, pa razprava ni zajela bistvenih problemov, ki izhajajo iz takega sporazuma, temveč le ožje interese, ki malo ali nič lahko doprinesejo h končnemu oblikovanju tega tako važnega akta.

nega akta.

Komisija je prejela kar 260 skupinskih pritožb, če temu lahko tako rečemo. Vsebina vseh pritožb teži za tem, da bi posamezna delovna mesta dobila višji rang. Število pritožb zajema 40 % delovnih mest in bi željeno višje rangiranje večine delovnih mest močno okrnilo razmerje, med posameznimi delovnimi mesti v posameznih TOZD.

Zanimivo je, da so nekatere TOZD v splošno povečanje rangov za 0,1, 0,2 ali celo za 0,3. S takim načinom obravnavanja osnutka, je porušeno celotno v osnutku postavljeno razmerje med rangiranimi delovnimi mesti. To pa je daleč od solidarnosti med TOZD in velik odmik od samoupravnega sporazuma EMO, po katerem morajo biti izhodišča delitve osebnih dohodkov enotna za vsa enaka delovna mesta po posameznih TOZD.

Lahko rečemo torej, da obravnavanje rangiranja po posameznih TOZD ni delo tistih stvarnih re-

zultatov, ki bi jih bilo pričakovati. Bodi kakorkoli, rangiranje je določena stvarnost, ki jo je treba stvarno obravnavati. Pri tem ne moremo in ne smemo biti licitiranja kajti večje rangiranje pomeni tudi večje mase osebnih dohodkov, ki jo je treba nekod vzeti. Ta masa pa je že po dosedanjih rangih večja za 18 %

Če prištejemo k temu še po posameznih TOZD norme in uspeh se ta masa po dosedanjem rangiranju lahko poveča še za 20 % kar pomeni, da bi že po dosedanjih v osnutku postavljenih rangih prišlo do 30 % povečanja osebnih dohodkov. To pa ni sprejemljivo in je treba razpravo o delitvi dohodka in sredstev za osebne dohodke vzeti bolj resno in preudarno in ne tako enostransko kot doslej.

Razumljivo je, da je zavzela komisija odklonilno stališče do takih hoten in smatra, da mora biti rangiranje postavljeno v določeno sorazmerje med delovnimi mesti, pri čemer se lahko zgodi, da bo posamezno delovno mesto,

ki je bilo neupravičeno previsoko rangirano prešlo v nižji rang.

Nesorazmerja pri rangiranju posameznih delovnih mest so izhajala v mnogih primerih iz napačno sistematizacije delovnih mest, za katere se je zahtevala višja strokovna izobrazba, kot je za uspešno opravljanje dela potrebna. Komisija je zavzela do tega pojava svoje stališče, po katerem se zahteva popravka ali celo ukinitve delovnih mest katerih zasedba za obdobje prihodnjih petih let ne bo potrebna. Poleg tega je komisija mnenja glede raznih delovnih mest, ki so na novo postavljena, da mora biti tudi delovno mesto projektirano približno tako, kot je projektiran nakup novega stroja.

Pri sedanjem rangiranju ni opisa del na posameznih delovnih mestih. Biti pa mora jasno že sedaj, kakšen bo delokrog na posameznem delovnem mestu ali na novem delovnem mestu. Vedeti je treba v kakšnem obsegu bodo opravljana dela in kakšna bo vrednota (Nadaljevanje na 2. strani)

PRED KONFERENCO ZK

V mesecu novembru bomo komunisti v EMO imeli konference, na katerih bomo volili nova vodstva OOOZK in pa Svet ZK. To pa ne bodo samo formalne volilne konference, preverjali bomo tudi delo, ki smo ga opravili. Ostalo pa je še dosti nerešenih vprašanj.

Čeprav je bilo pri uresničevanju ustave že dosti storjenega, vendar lahko ugotovljamo, da ni dovolj samo formalna registracija TOZD pri ustreznem sodišču. Uresničevanje ustave ni enkratna stvar, ampak je proces, ki še dolgo ne bo zaključen. Brez dvoma nosimo komunisti odgovornost za neuresničevanje določenih vsebinskih vprašanj, vendar ne smemo dopustiti, da bi ostale odgovorne strukture bile izven, kar se sedaj večkrat dogaja. Sprejetje ustave je terjalo politično akcijo, sedaj po sprejetju pa smo odgovorni vsi, zlasti pa tovariši, ki opravljajo vodstvene funkcije, ne glede na kateri stopnji (od skupinovodje navzgor). Ne prenehoma se ugotavlja, da bi nekateri radi prevalili odgovornost na družbeno politične organizacije. Če bi napravili anketo, kjer bi vpraševali skupinovodje, delovodje in druge vodstvene strukture, kaj prinaša nova ustava, kaj se je spreminjalo, kakšni so novi družbeno ekonomski odnosi, kaj je menjano v družbeno političnem sistemu, bi verjetno ugotovili, da si le redki zasužijo sploh opravljati to funkcijo. Vsakdo v praksi upravičuje svojo »Veliko« odgovornost, če pa bi ga preverili, bi se omejil le na ozko strokovnost. Delo razdeliti delavcem, potem pa ugotavljati, da to ali ono ni dobro, zna vsakdo ali vsaj polovica zaposlenih pri nas. Pričakuje se osveščenost delavcev, niso pa osveščeni tisti, ki jih vodijo. Ne zavedajo se, da v naši družbi ne more biti privilegiranih, da so vsi postavljeni v enak položaj, da ne more biti nekdo zaradi svojega položaja razsodnik in s tem imeti več pravic kot njegov podrejeni. Vodstveni delavci ne morejo biti postavljeni od zgoraj, ampak jih morajo delavci sami verificirati, kajti le tako bomo dosegli stopnjo urejenih medsebojnih odnosov.

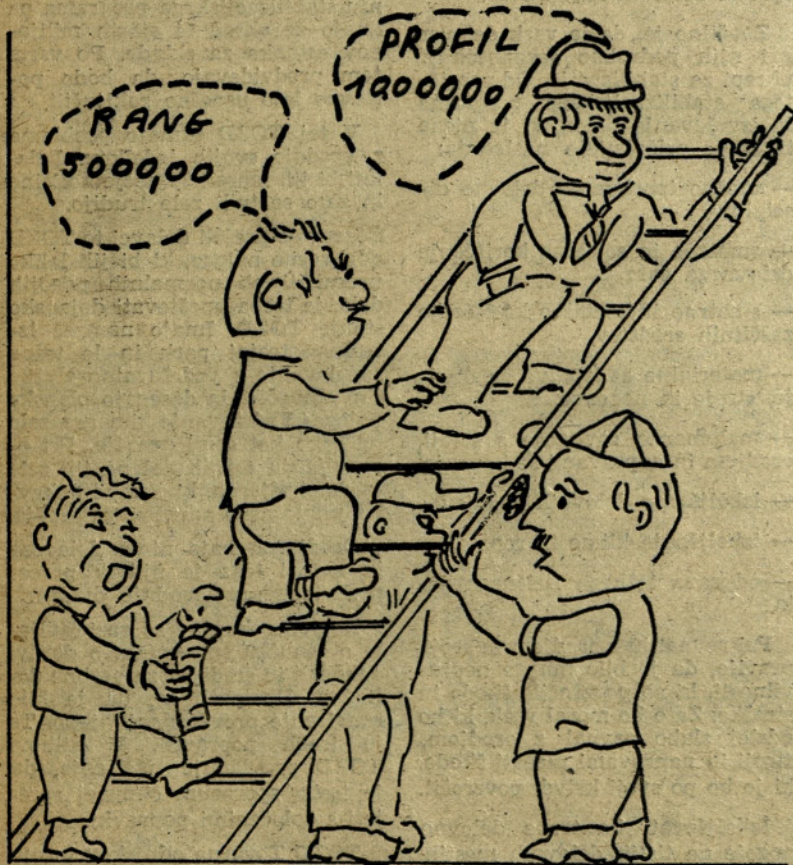
Samoupravljanje ni samo po sebi namen, ampak je pogoj za dobro gospodarjenje, za urejene odnose, med ljudmi ne glede na njihov položaj v družbi, za oblast delavskega razreda.

Sedaj teče akcija gospodarske stabilizacije, ki naj bi segla do slehernega delavca in občana. Ugotavlja se, da država v administrativnim ukrepi ne more voditi dolgoročne učinkovite akcije gospodarske stabilizacije. Administrativna prepoved običajno zajame in zavira tudi tiste, ki se stabilizacijsko obnašajo že dalj časa, tolerira pa tudi tiste, ki živijo že itak na račun drugega. Zato je omenjena akcija zastavljena široko, čeprav iz prakse vemo, da so delavci slabo obveščeni. Zato so seveda različni vzroki. Tam, kjer so dobro organizirani je situacija boljša, kjer pa slabo pa sploh ne vedo za kaj gre. Zveza komunistov mora zahtevati obojestransko informacijo. Vsaka družba mora misliti ne samo za danes, ampak tudi za jutri. Delavcem ne more biti vseeno, da bodo dobili ta mesec denar, prihodnji pa ne. Še pred nekaj meseci je bilo dovolj delovnih mest, danes pa se zaposlovanje omejuje, kajti povsod hočejo dvigniti storilnost na posameznika ne pa s prekomernim zaposlovanjem.

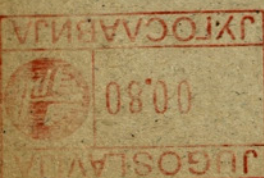
Zveza komunistov je dolžna presekat ožke interese posameznikov. Njihova pristojnost razbija konstruktiven odnos oziroma pristop do reševanja posameznih vprašanj na področju vsebine samoupravnih odnosov. Presekati smo dolžni razna izsiljevanja in licitacije, ki so ravno sedaj prisotne. Na konferencah OOOZK bo potrebno opredeliti dolžnost članov ZK, ki so po sklepih višjih partijskih organov zadolženi za izvajanje politike ZK.

V vrstah komunistov želimo, da bi imeli čim več delavcev iz neposredne proizvodnje. Zakaj? Zaradi tega, da bi v Zvezi komunistov prinesli revolucionarnost, ki jo dostikrat po OOOZK pogrešamo, verjetno pa bi bilo tudi manj krivic, ki jih vsi čutimo v svoji vsakodnevni praksi.

K. D.

»Stef! Še malo pridrživa; ampak to ti pravim: kdor visoko leta nizko pade!«

Več odgovornosti za izvajanje stabilizacijskih programov in obveščanje delavcev

Čeprav so v vseh TOZD in skupnih službah imenovani koordinacijski odbori za stabilizacijo, ki so v večini primerov sprejeli tudi ustrezne programe, je delovanje KO in odgovornost posameznikov pomanjkljiva, razen nekaj redkih izjem.

Ne naloge in odgovornosti KO za stabilizacijo je že večkrat pisмено opozoril tudi glavni direktor, vendar kaže, da navedena opozorila ne zaležejo. Stališče predsedstva CK ZKJ in predsedstva IK CK ZKS ter drugih družbenopolitičnih organizacij in skupnosti se ne izvajajo v celoti, kar odraža neodgovornost posameznikov do izvajanja stabilizacijske politike. Kljub temu, da se nihče nima pravice izmikati odgovornostim in obvezam za izvajanje stabilizacijskih ukrepov, so v vsakodnevni praksi odstopanja očitna.

Z dopisi glavnega direktorja od 6. in 28. 8. ter 15. 9. 1975, so bili v TOZD opozorjeni na naloge v zvezi s stabilizacijo in obveščanjem delavcev vsi direktorji TOZD ter predsedniki KO, DS, IO OOS, OO ZSM in sekretarji OO ZK, pa kljub temu od 6. oktobra KO DO ni sprejel obveznih poročil o izvedenih zbiorih delavcev po samo upravnih delovnih skupinah od nobenega KO TOZD.

Upravičeno si moramo zastaviti vprašanje, zakaj niso z vsebino akcijskih programov seznanjeni VSI zaposleni na zbiorih delavcev

in kdo je kriv za takšno neodgovornost, čeprav je za sestavo programov in preverjanje izvajanja ukrepov odgovoren predsednik KO TOZD. Kje in kdo onemogoča, da bi bili akcijski programi sprejeti na DS ali zboru delavcev TOZD? Čas, ki je bil na razpolago od sestave akcijskih programov do danes, je bil dovolj dolg in ne more biti ovira za takšno stanje, kakšno je trenutno danes.

Verjetno ni druge razlage razen te, da se posamezniki ne zavedajo resnosti položaja in nuje, da moramo v stabilizacijskih prizadevanjih dosledno vztrajati in ne dopustiti nikakršnih odstopanj, ker nam le taka politika lahko zagotovi ustrezne rezultate.

Kdor želi sebi, svoji TOZD in DO v celoti dobro, ta ne bo dopuščal izmikanih in neodgovornosti, ker vsako odstopanje od stabilizacijske politike DO lahko ima za celoten kolektiv nepopravljive posledice, ki jih bo čutil vsak. Prav zaradi tega smo dolžni vsi, brez izjeme, akcijske programe sprejeti in jih v vsakodnevni praksi izvajati ter uresničevanje ukrepov tudi sproti spremljati in ukrepati.

Vsi zaposleni morajo biti seznanjeni, kdo je nosilec naloge, v kakšnem obsegu in v katerem času jo je dolžan izvršiti in kdo, kje in komu bo poročal. Preverjanje izvajanja nalog je obvezno, odgovoren za preverjanje pa je predsednik KO za stabilizacijo v

vsaki TOZD in skupnih službah. Preverjanje odkriva slabosti in probleme, ki onemogočajo normalno in pravočasno izvajanje ukrepov ter daje hkrati možnost sprotnega ukrepanja v smislu odprave ugotovljenih pomanjkljivosti. Tak sistem dela pa vsekakor zagotavlja, da bo problemov z vsakim dnem manj, rezultati dela pa boljši.

Zavedati se moramo, da lahko enotni in disciplinirani storimo veliko za stabilizacijo in lepši jutri, z neenotnostjo, malodušnostjo in nediscipliniranostjo pa lahko povzročimo nepopravljivo škodo sebi, TOZD in DO v celoti.

Vse kar imamo in kar si v prihodnje želimo, je odvisno od nas samih, od našega dela, od naše storilnosti na DM, ki pa je odvisna od delovnega reda in discipline, od odgovornosti do dela in delovnih nalog. Z neodgovornim odnosom do dela in delovnih dolžnosti be razvrednotili še to, kar smo že dosegli, zato ne smemo dopustiti prav nikomur, da bi onemogočil in zaviral hitrejši razvoj in na-

predek našega podjetja in celotne družbe.

Ta pot ni lahka niti nepremostljiva! Potrebno je le več dobre volje, enotnosti in ustvarjalnosti. Če smo vsi za napredek in razvoj, za lepši jutrišnji dan, potem si moramo tudi VSI ENAKO prizadevati, da dosežemo tako stanje s katerim bomo zadovoljni, zadovoljni, da smo uresničili naše želje, da smo storili vse, kar smo gledali na naše sposobnosti bili v stanju storiti. Če bi kdo na tej poti v dobronamernih prizadevanjih omagal, mu je potrebno pomagati, kdor bi pa skušal kakorkoli izvajanje stabilizacijskih ukrepov onemogočiti, pa ga bo treba onemogočiti oziroma izključiti iz naše sredine. Vsi smo dolžni za stabilizacijo in dobro gospodarjenje prispevati svoj delež.

Izberimo pot, ki nam zagotavlja uresničitev naših želja in ciljev, pot, ki nas bo spremenila v zavestne, disciplinirane in prizadevne ustvarjalce, sposobne v enotnosti premagati obstoječe stanje in ustvariti lepši jutri.

Vlado PRATNEMER

VEČ PRIZADEVANJA, BOLJŠI USPEH

V TOZD-Tovarna odpreskov in avtokoles so se resno lotili nalog, ki naj bi jih izvlekli iz doslej neugodnega položaja. Sprejeli so stabilizacijski program, o katerem so izrekle svoje mnenje vse delovne skupine in ga je nazadnje sprejel delavski svet TOZD.

Značilno je, da je vsak delavec pri njih podrobno seznanjen z ukrepi za stabilizacijo. Od sprejetega stabilizacijskega programa in izvrševanja nalog, ki iz njega izhajajo pričakujejo naslednje:

- močno izboljšanje delovne discipline,
- smotno in socialno koriščenje delovnega časa,
- smotno in socialno koriščenje zaščitnih sredstev,
- materialne zadolžitve za orodje, stroje in naprave,
- malomarno ravnanje s stroji, orodjem in napravami se kaznuje,
- izboljšanje delovnih pogojev
- izboljšanje klime in ropota,
- odprava težkega fizičnega dela.

Pri ravnanju z orodjem in stroji, pravijo, da je bilo mnogo nepravilnosti, ki so povzročile škodo in stroške. Zato bo moral vsak, ki bo odslej slabo ravnal z orodjem, stroji in napravami plačati škodo, ki jo bo po svoji krivdi povzročil.

Izboljševati bo treba delovne pogoje na tistih delovnih mestih, ki vidno izstopajo glede težkega dela. Težko fizično delo bodo odpravili in tako dosegli boljši de-

lovni učinek, ki ga s sedanjim načinom dela ni mogoče doseči.

Izvajanje stabilizacijskega programa že daje ugodne rezultate. V obdobju od 1. 1. do 30. 5. 1975 je imel TOZD skoraj 53 starih milijonov izgube. Sedaj po izvajanju stabilizacijskega programa pa imajo že okrog 14 starih milijonov ostanka za sklade. Po vsem tem predvidevajo, da bodo poslovno leto uspešno zaključili.

V tej TOZD nimajo problema z prodajo svojih izdelkov. Izdelati bi jih morali še večje količine in zato se tudi zelo trudijo.

Čeprav so prejeli delavci te TOZD odgovorne naloge, ki bi jih lahko uresničili ob normalnih pogojih dela, je treba upoštevati dejansko stanje TOZD. Imajo namreč iztrošen strojni park in le tesno sodelovanje z vzdrževalno službo jim omogoča da dosežajo planske naloge. Vzdrževanje jim gre zelo na roko kot sami pravijo. Pri opravljanju raznih del pa jih zelo ovira orodjarna, ki jim ne dobavlja pravočasno naročenega orodja.

Orodjarna baje nima delavcev in zaradi tega je njihov proces predvidene proizvodnje oviran.

Delovne skupine so razpravljale o osnutku sporazuma o delitvi dohodka in sredstev za osebne dohodke. Ugotovili so, da je bilo rangiranje preveč napihnjeno. To je treba popraviti. V njihovi TOZD prevladuje mišljenje, da je treba sporazum čimprej sprejeti s določenimi popravki.

TOZD Tovarna odpreskov in avtokoles je torej na dobri poti glede stabilizacijskih ukrepov saj so rezultati že vidni.

Razprava in pritožbe

(Nadaljevanje s 1. strani)

dnost teh del. Le tako se lahko delovno mesto ustanovi in zasede z odgovarjajočim strokovnim delavcem, ki bo lahko opravljal delo in prejel za to odgovarjajoči osebni dohodek.

Določanje realnih zahtev po strokovni izobrazbi bi sicer v nekaterih primerih vplivalo na nižjo oceno, vendar delavci zaradi tega ne bodo prikrajšani. Če ni posedovana visokošolska izobrazba za določeno delovno mesto potem nastaja vprašanje opravljanja dela, ki ga delovno mesto obsega, če pa

strokovna izobrazba ustreza od-padejo predvideni odbitki.

Realno ocenjevanje zahtev po strokovni izobrazbi je potrebno tudi zaradi tega, da ne nastanejo problemi ob zasedbi delovnih mest, ko delavec ne bi izpolnjeval pogojev dela ob nerealni oceni del, ki bi ga sicer glede na njegovo strokovno znanje lahko opravljal.

V sedaj nastali situaciji ne bo imela komisija pri vsklajevanju rangiranja delovnih mest na podlagi danih pripomb lahko delo. Svoje delo ne bo mogla opraviti v predvidenem roku, vsled česar se bo dokončno oblikovanje spoznava precej zavleklo. Komisija bo po končanem delu predložila svoje sporočilo poslovnemu odboru, dokončno pa bodo sprejele sporazum posamezne TOZD.

Pri ponovni razpravi v TOZD pa bo morala prevladovati tista solidarnost, ki smo jo že v začetku omenili. Potrebna je trezna presoja in primerjava pri rangiranju delovnih mest pri kateri ne sme biti individualnih hotenj, ki ustvarjajo hote ali nehoje anarhijo pri oblikovanju stvarnih razmerij v rangiranju posameznih delovnih mest.

Naj ob koncu povem še to, da je lahko povsod kritizirati razne osnutke sporazumov, težje pa je, dati stvarne predloge za dopolnitve, ki bi dokončno oblikovale merila o delitvi osebnega dohodka po dejansko opravljenem delu.

VARILCI SO TEKMOVALI

Že v eni izmed številčk našega glasila smo vas seznanili o pripravah za tekmovanje varilcev v celjski regiji. Seveda pa je bilo zato potrebno pripraviti tudi izbirna tekmovanja po kolektivih. V našem kolektivu je deloval poseben odbor za pripravo in izvedbo varilnega tekmovanja, ki je z vso resnostjo in zavzetostjo pristopil k realizaciji te naloge. V odboru so sodelovali predstavniki izobraževanja, Ljudske tehnike, sindikata, društva varilne tehnike in predstavnikov občinskega odbora za regijsko tekmovanje. Komisiji je predsedoval tov. Lojze DROFENIK, ki je tudi član republiške komisije za izvedbo teh tekmovanj.

Pri tekmovanju

V uvodnih razgovorih z varilci se je prijavilo 60 tekmovalcev, ki so bili razdeljeni na tri skupine:

- plamenski varilci,
- elektro varilci,
- zaščitni atmosferi CO₂

Za varjenje so bile predpisane posebne vaje in tekst, katerega bodo izpolnjevali pred tekmovanjem. Pripraviti je bilo treba tudi določen material, ki ga bodo varili, varilna mesta, energijo, pozabiti nismo smeli tudi na nagrade

in pa sestav komisije, ki bo ocenjevala delo tekmovalcev. Po vseh teh pripravah na tekmovanje je prišel »odločilni dan«, sobota 27. september.

V ranem jutru, kot da bi prihajali na delovno izmeno so z malce resnimi obrazi zasedli prostore v dvorani CDS-a in pričakovali trenutek začetka kratke slovesnosti in razlage o načinu ter kriterijih za tekmovanje. Tekmovalce so pozdravili predsednik sindikata EMO in kot član republiške komisije, vodja tekmovanja tov. Drofenik. Seveda ni manjkalo raznih vprašanj in ustreznih odgovorov. Zbralo se je skupaj 29 tekmovalcev, med katerimi so pogrešali mnoge prej prijavljene.

Porazno spoznanje in tudi vredno očitka je bilo, da ni med tekmovalci nobenega sodelavca iz TOZD KOTLI, čeprav jim je varjenje važni delovni proces.

Tekmovalcem je predstavljena tudi komisija, ki bo ves čas tekmovanja spremljala njihovo delo. Tako je sedaj vse pripravljeno za izpolnitev prve naloge: izpolnjevanje testov. Testi vsebujejo del strokovnih vprašanj s področja varilne tehnike in del vprašanj s področja somoupravljanja. Tudi ta test se točkuje in bo vsaka točka pomembna za končen izid. Tekmovalci so bili disciplinirani in so hitro obkrožili ter izpolnili pravilne odgovore. Takoj po testiranju so tekmovalci odšli na tekmovalna mesta. Plamenski varilci so odšli v radiatorsko halo, varilci za oblačno varjenje in varilci v zaščitni atmosferi CO₂ pa so odšli v kontejnersko halo. Tudi komisija se je razdelila, da so lahko tekmovalci enakovredno pričeli z drugim delom tekmovanja. Seveda ni manjkalo rahle nervoze pri pripravah na začetku pa tudi kakšne pikre so padale na ta ali oni račun.

Že so prvi pričeli s štartom, tako se v nekaj minutah razvrstili prvih osem plamenskih tekmovalcev, ostali, ki čakajo na mesta pa radovedno ogledujejo delo svojih sodelavcev.

Varilcev v zaščitni atmosferi CO₂ je manj, njim pa je bilo treba več časa v pripravi na vajo in ureditev naprave za varjenje. Ne

manjka tudi kake nerodne in po mišljanj, kdo bo najboljši. Tekmovalci so bili radovedni o končnem izidu, dajali so tudi precej komentarjev.

Skupne počasi zaključujejo svoj delo. Tekmovalci, ki so tekmovali, počasi zapuščajo tekmovalne prostore in gredo na zbirno mesto v dvorani CDS, kjer bo podelitev nagrad in težko pričakovano objavo rezultatov. Sledi zopet krajša svečanost. Tekmovalcem povedo nekaj zahvalnih besed in nadaljnjih vzpodbud predstavniki društva LT in predstavnika sindikata EMO ter občinskega odbora sindikatov kovinske industrije. Predsednik komisije tov. Drofenik pa poda krajšo strokovno oceno o poteku tekmovanja.

Sledila so imena najbolje uvrščenih:

plamenski varilci:

- I. mesto — PETAUER Štefan, orodjarna
- II. mesto — LEBAN Franc, kontejnerji
- III. mesto — ROJNIK Franc, vzdrževanje

Obločni varilci so bili samo trije in so se po dogovoru brez tekmovanja uvrstili za regijsko

tekmovanje, uvrstitev pa naj bi bila ocena z regijskega tekmovanja, ki je dala sledeči vrstni red:

- I. mesto — PETAUER Štefan, orodjarna
- II. mesto — ŠNAJDER Andrej, kontejnerji
- III. mesto — ROJNIK Franc, vzdrževanje

Tekmovalci v zaščitni atmosferi CO₂ so se uvrstili:

- I. mesto — KAVALAR Srečko,
- II. mesto — BELINA Ivan, kontejnerji
- III. mesto — GOLOB Mirko, TOZD Posoda

Vsak udeleženec tekmovanja je prejel priznanje, lep spominski lonček in 50,- din, prva tri mesta pa bogate nagrade.

Potrebno je povedati o dobrem odnosu in disciplini tekmovalcev, saj se je le na ta način tekmovanje razvijalo po določenem redu in pravočasno končalo.

Verjetno se bodo na prihodnjem srečanju varilcev v letu 1976 skupine še povečale. Upamo, da ne bo primera kot letos, da se v nekem TOZD »zapirajo« v svoje delavnice. Prireditelji teh srečanj že vnaprej vabijo na prihodnje še množičnejše srečanje.

Tov. Drofenik izroča priznanja

Ljudska tehnika EMO v letu inovacij

V dosedanjih sestavkih sem skušal seznaniti čalne LT z ugodnostmi, ki jih nudi društvo LT pri realizaciji njihovih predlogov. Današnji sestavek ima namen kritično osvetliti dosedanje delo na področju inovacije v EMO. To pa z namenom, da se stanje izboljša v bodoče. Prosim prizadete, da to vzamejo z razumevanjem na znanje.

Naša tovarna ima precej povojnih izkušenj v realiziranju tehničnih izboljšav. V tem smo celo korak pred drugimi kolektivi. Med prvimi smo uvedli referat za tehnične izboljšave in inovacije. Sprejeli smo ustrezni pravilnik z pomočjo katerega naj bi se dejavnost na področju inovacij izboljševala. To nam je po svoje

uspelo vendar ne čisto tako kot bi to želeli.

Že pri samem pravilniku nismo upoštevali mentalitete dela in eksperimentalnosti na katero smo zaenkrat še navajeni. Členi pravilnika so med drugim predvidevali roke v katerih naj se poedini primeri rešijo. Iz prakse pa vemo, da že pri realiziranih izboljšavah težko v enem mesecu damo predlagatelju odgovor na njegov predlog kaj šele pričakovano nagrado. Saj se velikokrat niti komisija od katere je to odvisno ni mogla v tem roku sestati. Pravilnik predvideva simbolično nagrado predlagatelju, tudi to se je večkrat zavleklo preko normalnih rokov. Celo sami predlagatelji so morali (Nadaljevanje na 4. strani)

Skupina varilcev po tekmovanju

LT - Inovacije

Proizvodnja hrane v SFRJ

(Nadaljevanje s 3. strani)
te stvari urgirati. Predlog, so zahtevali daljšo obdelavo preko različnih služb so se večkrat vlekli v nedogled. Večkrat jih tudi nihče ni obdeloval. Da bi pa predlagatelj o usodi svojega predloga večkrat obvestili pa sploh ni bilo v navadi in so predlagatelji sami urgirali svoje vloge kakor so vedeli in znali. Verjetno jim to ni dalo kaj prida pobude za bodoče delo. Osebnost mi ni znan niti en sam primer, da bi v takem slučaju kdorkoli resno odgovoril. Sam pravilnik pa tudi tega ne predvideva.

Problemатике inovacij nismo jemali resno. V sorazmerno kratkem obdobju so se izmenjali trije referenti. Sam referent je pa večkrat menjal strokovno službo. Dogajali so se primeri, da so bili odgovorni referenti zaposleni s strani svojih nadrejenih z drugimi deli katera z inovacijami niso imeli nič skupnega. To delikatno delo so večkrat zaupali ljudem brez potrebnih izkušenj, ali pa je to bila prva stopnica v službi in je prizadeti komaj čakal, da se tega navidez »nehvaležnega« delo čimprej reši.

S strani samoupravnih organov smo izvolili potrebno komisijo za to delo. Tudi tukaj smo včasih pogrešili. Imeli smo primer, da je bil predsednik komisije zaposlen

troizmensko pa kljub dobri volji mu ni uspelo v rokih sklicati saj na katerih bi se hitro reševali problematiko inovacij.

Društvo TL pa tudi ni uspelo, da bi nudili svojo pomoč pri reševanju teh problemov. V svojem delovnem programu smo sprejeli na občnem zboru, da smo pripravljeni pomagati pri uresničevanju inovacij nismo naleteli na odziv. Na sejah odbora pričakujemo odgovorne, da pridejo in povedo kaj želijo a na žalost ostane le pri željah.

Na koncu moram povedati še, da delo na inovacijah in izboljšavah le napreduje in ni tako črno kot je iz sestavka razbrati. Samoupravni organi skoraj na vsaki seji obravnavajo nagrade in odškodnine članom kolektiva za njihove predloge. Komisija za inovacije da na vpogled na javnem mestu svoje zapiske in s tem seznanja kolektiv kdo so predlagatelji, kaj so predlagali in kako so nagrajeni. S tem se vsaj malo oddolžimo članom kolektiva za njihove predloge ter dajemo še ostalim vzpodbudo za nove predloge.

S tem zaključujem prvi cikel člankov »Ljudska tehnika EMO« v letu inovacij. Ko bo leto zaključeno pa se bom spet oglašil in skušal prikazati kaj je društvo LT uspelo. Meznarič Alfred

Nedavno tega je bil zaključen I. kongres o proizvodnji hrane v Jugoslaviji. Kongres je razjasnil marsikatero še doslej nejasno vprašanje o proizvodnji hrane v naši državi, kjer so dani odlični pogoji za modernizirano proizvodnjo hrane.

Med nami je vedno prisotno vprašanje, zakaj uvažamo hrano, ko bi je lahko proizvedli velike količine na naši rodovitni domači zemlji. Naši strokovnjaki so prepričani, da so naše možnosti proizvodnje hrane skoraj neizčrpne.

Prehrana prebivalstva je danes svetovni problem. Morda je le okoli ena tretjina človeštva sita, ostali dve tretjini pa lačni.

Kongresa o prehrani v Jugoslaviji, ki je bil v Novem Sadu od 10. do 13. septembra, se je udeležilo več kot dva tisoč uglednih strokovnjakov za prehrano, ki so obravnavali nad tristo strokovnih referatov.

Na tem kongresu so bili obravnavani zlasti tisti referati, ki so skušali dati odgovor, kako naša država čimprej poveča proizvodnjo hrane, kajti danes je žal tako stanje: namesto da bi vsako leto več hrane izvažali, jo vsako leto več uvažamo tako, da smo menda že postali rekordni uvozniki hrane v Evropi.

Ko včasih razpravljamo med seboj o naši prehrani ali o obdelovanju zemlje, se kaj radi spomnimo kmetijske proizvodnje v stari Jugoslaviji. Toda stara Jugoslavija je bila pretežno agrarna dežela. Po osvoboditvi pa se je marsikaj spremenilo. Pred vojno je bilo več obdelanih polj kot danes, prebivalstva pa je za eno četrtino več kot pred vojno. Medtem ko je bilo prebivalstvo pred vojno pretežno kmetijsko, se danes z obdelovanjem zemlje bavi samo še ena četrtina prebivalstva.

Včasih postajamo glede proizvodnje pri nas preveč pesimisti. Vedeti moramo, da se je proizvodnja prehrane kljub neobdelanim površinam povečala kar trikrat, v vsej državi pa proizvajamo toliko hrane kot je znašal predvojni desetletni povpreček. Današnja prehrana je postala bolj raznolika kot je bila pred vojno. Pred vojno je bila poraba pšenice 50 do 60 kg na prebivalca, danes pa jo porabimo 200 kg na prebivalca.

Jugoslavija je nekoč slovela kot živinorejska dežela, danes pa uvažamo meso iz raznih zahodnih in vzhodnih držav. Statistični podatki nam povedo, da je imela Jugoslavija pred vojno 14 milijonov ovac in so bile že takrat velike možnosti, da bi jih bilo mnogo več. Danes imamo le osem milijonov ovc. Proizvajamo deset milijonov kilogramov volne, uvozimo jo pa okrog osemindvajset milijonov kilogramov. V raznih razvitih državah kot je Zapadna Nemčija, Švedska in druge gojijo ovce, čerav nimajo tako ugodnih pašnikov kot jih imamo pri nas, saj zajema hribovito območje kar 44 odstotkov vse površine. Na teh območjih so danes izredne možnosti za proizvodnjo ovčetine, mleka, govejega mesa, volne krompirja in druge hrane. S krompirjem bi lahko zalagali vso Evropo.

Jugoslavija je ena izmed treh največjih proizvajalk koruze. Rekordna proizvodnja koruze je bila leta 1973. Takrat smo pridelali kar osem milijonov ton te žitarice. Leta 1974 smo uvozili sto tisoč ton, zahteve za uvoz pa so bile še večje.

Ena izmed glavnih postavk v našem uvozu je pšenica, za katero smo odšteli v treh letih nad tri milijarde dinarjev.

Naša država izvozi precej hrane, vendar ta izvoz še daleč ne pokriva velikega uvoza.

Obdelovalne površine so se po vsej državi skrčile. Tam, kjer so nekoč bila obdelana polja, sedaj raste slab in neproduktiven gozd. Leta 1973 je bilo za 225.000 hektarov manj obdelanih površin kakor deset let prej. V naši republiki prerašča gozd nekdane pašnike in rodovitna polja zlasti v hribovitih predelih. Pravijo, da je prerasel gozd že več kot polovico celotne površine naše republike.

Vprašanje obdelovanja zemlje je predmet razprave med našimi delavcem zlasti takrat, ko se cene prehranbenim artiklom vrtoglavo dvigajo in kako tudi ne, saj človek potrebuje za svoje življenje zdravo prehrano in zdravo okolje.

Nekoč lepo obdelano hribovito polje je nudilo človeku več zdrave hrane in prijeten občutek pri odidihu v naravi. Zemlja je rododarna z vsem, kar premore, če ji človek pomaga, če jo obdeluje z ljubeznijo in zavestjo, da je od nje odvisno njegovo življenje.

Zivimo v samoupravni družbi, ki smo jo sami ustvarili tako kot smo hoteli. Razvila se je težka in lahka industrija, ki je potrebovala delavce in delavke. Velika večina prebivalstva je opustila kmetovanje zaradi njegove nedonosti in se zaposlila po tovarnah v mestih in na deželi. Nastala so nova naselja, nova mesta, nov način industrijske proizvodnje. Nastalo je mnogo novega, o čemer si naš nekdanski kmetijski človek niti v sanjah ni mogel predstavljati. Razvoj industrije ga je iztrgal iz zdravega kmečkega okolja. Le malo je ostalo tistih, ki so vztrajali in še vztrajajo na svoji kmetiji. To so večinoma starejši ljudje, ki se nečejo pa tudi ne morejo ločiti od svojega okolja, od svoje zemlje, ki so jo pridno obdelovali leta in leta.

Nedvomno je, da se bo moralo v našem kmetijstvu ali v našem pridelovanju hrane nasploh marsikaj spremeniti. Predvsem bodo morali o sadovih svojega dela odločiti kmetijski delavci. Samoupravna družba pa bo morala storiti še marsikaj, da bo naša ožja in širša domovina spremenila svoje lice, ki je sedaj poraščeno s sadičevjem, trnjem in plevelom. Nekoč lepi poljski nasadi bodo časoma zopet oživel in na obširnih pašnikih bo našel trop ovac marsikaj za pod zob.

Kongres, ki smo ga v začetku omenili, je končal svoje delo in nedvoumno pokazal jasne smernice, kaj je treba storiti, če hočemo, da bomo imeli dovolj raznovrstne hrane in da ne bomo v ničemer odvisni od uvoza. Za to so dani vsi naravni in drugi pogoji, treba je le smotno in pravilno izkoristiti naše zemeljsko bogastvo.

SPOMIN NA KOČEVSKI ZBOR

Kočevskega zbora odposlancev slovenskega naroda, ki je bil od 1. do 3. oktobra 1943 se spominjamo kot enega najpomembnejših mejnikov v naši zgodovini. Na tem zboru se je zbralo 572 delegatov, ki so jih svobodno izvolili v najhušji vojni vihri. To so bile edinstvene svobodne volitve v okupirani Evropi.

Odposlanci v Kočevju so sprejeli sklep, da bo od tedaj naprej Narodnoosvobodilni odbor Slovenije najvišji predstavniški organ z zakonodajno in izvršno oblastjo na vsem narodnostnem ozemlju.

Kočevski zbor je bil sklican, da bi proučili vprašanja nadaljnega razvoja narodnoosvobodilnega boja in sprejeli pravno veljavne odločitve o tem, kdo bo predstavljala NOB Slovenije in kdo bo vodil začasne organe ljudske oblasti. Zbor je izbral plenum in izvršni odbor. Osvobodilne fronte ter predstavniki, ki naj bi se udeležili II. zasedanja AVNOJ.

Za kočevski zbor so bile potrebne temeljite priprave. Predvsem so bile potrebne volitve na zasedanju in osvobojenem ozemlju na tudi v partizanskih enotah. Po ključu so volili po enega delegata na 500 prebivalcev ali borcev. Tako je bilo izvoljenih 572 delegatov. Na zboru v Kočevju so bili povzeli dr. Ivan Ribar, ki je vodil delegacijo AVNOJ, predstavnik vzhodnega ter glavnih štabov Hrvaške in Slovenije, Zveze slovenske mladine, Antifašistične fronte žena, britanske vojaške misije pri glavnem štabu Slovenije itd. Glavni referat je imel tovarš Edvard Kardelj. Zbor je bil odločen za nadaljnji razvoj narodnoosvobodilnega boja Slovencev. Njegovi sklepi so močno vplivali tudi na poznejšo federativno ureditev vse Jugoslavije. Med najpomembnejšimi so bili naslednji sklepi:

Najvišjo zakonodajno in izvršno oblast v Sloveniji, ki je sestavni del Jugoslavije, bo predstavljala Narodnoosvobodilni odbor Slovenije. S tem se je slovenski narod dokončno opredelil za to, da ostane v skupnosti suverenih narodov Jugoslavije. Funkcijo Narodnoosvobodilnega odbora bosta po slepu zbora opravljala plenum in izvršni odbor Osvobodilne fronte Slovenije. Zato je zbor izvolil 120 članov plenuma in 10 članov izvršnega organa, ki bo opravljal funkcije predsedstva slovenskega NOO. S posebnim sklepom je pooblastil izvršni odbor, da se vključi v AVNOJ. To je storil iz prepričanja, da AVNOJ združuje vse narode in narodnosti Jugoslavije v politično skupnost, katere cilj je zgraditev nove Jugoslavije.

Zbor je obsodil izdajalsko vlogo begunske vlade. Z resolucijo ji je odvzel pravico, da še naprej predstavlja slovenski in druge jugoslovanske narode. To je bila pobuda za podoben sklep, ki ga je pozneje sprejel AVNOJ na svojem drugem zasedanju.

Sprejel je tudi sklep, da je treba vložiti največji napor za nadaljevanje boja proti okupatorju in njegovim pomagačem, kar zahteva splošno mobilizacijo vseh človeških in materialnih dejavnikov.

Zadnji dan zasedanja je izvolil 40 člansko delegacijo, ki bo zastopala Slovenijo na II. zasedanju AVNOJ.

NAŠI VETERANI DELA

Tovarna spreminja svojo obliko, prezidane so stare stavbe, gradijo se nove, stari stroji in naprave gredo po dolgoletnem služenju človeku v staro železo. nadomeščajo jih novi stroji, prihajajo novi ljudje, nekateri ostajajo v tovarni dolga leta, skoraj pol življenja, drugi ji obrnejo hrbet in gredo s »trebuhom za kruhom« kot pravi naš star pregovor.

Za nas so posebno pomembni ljudje naše »stare generacije« ko se o njih radi izražamo, ljudje, ki so preživeli strahote vojne in tisti, ki so pojedli prenekatero žlico manj, ko so bili hujši časi kot jih danes poznamo, časi ko je bilo treba složno prijeti za delo, pomagati drug drugemu, zgraditi iz vojnih razvalin novo lice naše domovine.

Udarniško delo je bilo za nekatera leta povsem običjna stvar, bilo je celo zanimivo in prijetno. Ljudje so radi delali, se po končanem delu malo pozabavali, mladina je zaplesala ob zvokih harmonike, donela je pesem iz stotisočev grl, pesem, ki je naznanjala novo dobo, dobo miru in človekovega napredka.

Naše uredništvo se je odločilo, da vam bomo redno predstavili veterane dela, ki so preživeli teške čase skupaj s tovarno, ostali so ji zvesti dolga desetletja.

Le kdo med nami ne pozna **Uršič Vinka**, vodjo elektrodelačnice. Tih in skromen kot je, ni nikdar postavljaj v ospredje svojih zaslug za razvoj tovarne. Nje-

Vinko Uršič

gov delovni dan se je vedno začel zgodaj, pred šesto uro in trajal mnogokrat daleč do večernih ur. Taka je pač narava njegovega poklica, ki ga mojstrsko obvlada, tak je njegov velik čut odgovornosti do dela.

Vinko je prišel v našo tovarno leta 1942 in ji je od takrat ostal zvest, zvesto je služil kolektivu, čeprav bi se mu kot strokovnjaku na področju elektrike odprla vrata v širši svet, kjer bi bil večji zaslužek. Vinko je ostal zvest svojemu kolektivu, svoji tovarni, ki je postala njegov drugi dom.

V mladih letih je bil Vinko dober pilot motornih letal in letalci celjskega Aerokluba se ga spominjajo, kot pionirja jadralnega letalstva v Celju, Vinko je nekoč

vodil izdelavo sodobnih jadralnih letal in bil sploh pobudnik zdravega športnega življenja, ki daje vedno nove in nove moči delovnemu človeku pri njegovem prizadevanju na delovnem mestu.

V času okupacije je bil Vinko na strani OF in je deloval v tovarni za čedalje večje pridobivanje simpatizerjev in podpornikov osvobodilnega boja slovenskega naroda.

Po končani vojni je Vinko s pridom uporabil svoje znanje v tovarni. Vzgojil je mnogo strokovnih delavcev elektro stroke, jih učil in vzpodbujal kako naj delajo, da bodo dosegli dober delovni uspeh ter jih navajal na natančnost in odgovornost, brez katere ni mogoče opravljati takega poklica.

Vinkovo delo so izredno zapletene konstrukcije raznih elektro naprav v tovarni. S svojimi domiselnimi rešitvami je prihranil podjetju lepe vsote dragih deviz. Znana je njegova prizadevnost za postavitev prve elektropeči v dekor oddelku, kontinuirane peči v emajlirnici, sušilne peči v emajlirnici in množice drugih zapletenih naprav po vsej tovarni.

Veliko delo je opravil v naši obratni ambulanti. Kadarkoli so zapleteni stroji odpovedali jih je Vinko vedno obudil, da so služili svojemu humanemu namenu.

Poleg svojega poklica se je ukvarjal mnogo s kemijo in njegovi izsledki se še danes po mnogih letih uporabljajo.

Naše strokovne šole poznajo Vinka kot odličnega predavatelja in vzgojitelja. Mnogi njegovih učencev so postali pravi strokovnjaki električne in mehanične stroke.

Kljub njegovim velikim delovnim uspehom, je Vinko vedno skromen. Svoje sodelavce, ki jih že dolga leta vodi pri delu izredno spoštuje. Kadar je govora o uspehih njegovih predlogov, ne pozabi omeniti, da je vse kar je napravil plod tesnega sodelovanja s svojimi sodelavci. Tako kot je sam discipliniran pri delu, so večidel tudi njegovi podrejeni, ki ga spoštujejo in cenijo kot strokovnjaka in dobrega ter iskrenega tovariša.

Vera Tržan se je zaposlila pri nas leta 1946. Težko je bilo takrat za strokovni kader. Vse je bilo treba začeti takorekoč na novo. Vera je bila nekaj časa zaposlena v knjigovodstvu, potrebe po strokovnem kadru za zunanjo trgovino so jo privedle v takratni izvozni oddelek, kjer je ostala vse do današnjih dni, ko se odpravlja v zaslužni pokoj.

Vera je opravljala delo na zahtevnem delovnem mestu kot izredno sposobna delavka, ki ve kaj je treba storiti in kako je treba svoje delo kvalitetno opraviti. Odlično obvladanje nemščine in angleščine ji je omogočilo stik z skoraj vsemi kontinenti sveta.

Obvlada tudi pasivno francoski jezik, ki je v zunanji trgovini mnogo v rabi.

Vera Tržan

Pri svojem delu je bila Vera vedno tiha in skromna in ni nikdar postavljala v ospredje svojih ozirom interesov. Njena poglavitna skrb pri delu je bila, da se naš izdelki čimbolj uveljavijo v poslovnem svetu in to ji je tudi skupno s prizadevanji sodelavcev v vsej povojni dobi uspevalo.

Kot izredno marljivo in prizadevno delavko so jo leta 1947 sprejeli v Zvezo komunistov. Kot članica ZK in zavedna delavka je vestno izpolnjevala vse naloge ne le na delovnem mestu, temveč tudi na področju delovanja družbenopolitičnih organizacij.

Tisti, ki jo poznajo in teh ni malo vedo, da Vera ni nikoli štedila časa za delo na svojem delovnem mestu, da si je s svojo vnemo in prizadevnostjo pošteno zaslužila svoj kos kruha in da ima velike zasluge za razvoj naše zunanje trgovine.

Ob njenem odhodu v zaslužni pokoj ji želimo, da bi se ji uresničile vse tiste skrite želje, ki jih je gojila v dolgih in plodnih letih svojega dela.

Ko je **Ivan Držan** pred petin-tridesetimi leti prestopil kot mladenič prag tovarne, ni niti pomislil, da ga čaka toliko odgovornega dela na področju mizarске dejavnosti. Ivan se je namreč izučil za mizarja in specializiral za modelnega mizarja. V tem poklicu je bil vedno prvi mojster svoje stroke in je vzgojil več mladih strokovnih delavcev, ki se ukvarjajo pri nas in drugod s to zahtevno dejavnostjo.

Težko bi bilo povedati koliko zahtevnih modelov za razna orodja je že napravil. Sam pravi, da jih bo takole okoli deset tisoč. Včasih ga je bolel trebuh ali kaj podobnega, skratka bil je tudi bolan v svoji dolgi delovni dobi, vendar ni bil nikdar, kot sam pravi, v bolniškem staležu. Za tako reč ni bilo časa. Treba je

bilo opraviti pravočasno razna zahtevna dela, delo pa ozdravi marsikatero bolečino.

Človeku, ki dela z veseljem in vnemo leta hitro tečejo. Ivan pravi, da sam ne ve kako je ta čas kar naenkrat minil. Poln humorja in dobre volje ne izgleda šestdesetletnik, temveč pravi mladenič, poln energije in pripravljen, da se še nadalje spopade z življenjem in delom.

Ivan je bil vedno zatopljen v svoje delo in ni imel mnogo časa misliti nase. Bila so leta, ko se je čutil prizadetega ker njegovo delo ni bilo pravilno cenjeno in nagrajeno. Ščasoma pa se je tudi to uredilo in zadovoljen je s tem kar zasluži.

V času obnove je sodeloval na raznih udarniških akcijah, ki jih je organiziralo društvo LT katerega član je že dolga leta. Bil je tudi član naše gasilske enote in organov samoupravljanja v svoji TOZD.

Ivan Držan

Izredno je bil zadovoljen leta 1950, ko se je začelo samoupravljanje. Razumel je kaj hočemo in kam gremo. Saj rad pove, da mora biti samoupravljanje res to kar je in kar mora biti. Samoupravljanje ne trpi nereda, anarhije in nedisciplne. Vsak bi moral na svojem delovnem mestu res opraviti zavestno svoje delo in si pošteno zaslužiti svoj kos kruha.

Če bomo zahtevali samo višje plače, pravi Ivan, ustvarjali pa manj, je bolje, da »zapremo barako«. Vsak naj pride v tovarno z veseljem na delo, iz dela pa naj odhaja z zavestjo, da je dobro in kvalitetno opravil svoje delo na delovnem mestu.

Dopisujte

v svoje

gl. silo!

NAŠ ŠPORT IN REKREACIJA V ZASTOJU

Letošnje notranje tekmovanje v raznih športnih panogah je obetalo lepe uspehe, vendar se je pri tej tako važni rekreacijski dejavnosti nekaj zataknilo. Sodeč po razgovorih, ki smo jih imeli s predstavniki sindikalne organizacije in komisije za šport in rekreacijo, odločanje o nekaterih važnih vprašanih rekreacije delovnega človeka ni še v rokah delavstva, temveč prevladuje vpliv mnenja posameznikov.

Že leta in leta se vleče vprašanje nastavitve profesionalnega delavca-organizatorja športa in rekreacije. To vprašanje je od časa do časa postavila v ospredje naša sindikalna organizacija, vendar brez uspeha.

Sindikalna organizacija se je zlasti zadnje čase trudila, da bi se sprejeti program uresničil. Kljub nekaterim začetnim uspehom pa ni izgleda, da bo ta tako dobro prilagojen program, ki je v začetku razgibal veliko število članov kolektiva uresničen.

V začetku leta je bila dopolnjena komisija za šport in rekreacijo tako, da so bili izvoljeni v to komisijo po en član iz vsake TOZD ali obrata. Čeprav smo o tem že enkrat pisali ne bo odveč, če po novno navedemo kateri naši sodelavci so v tej komisiji.

Za dejavnost športa v TOZD-Tovarna frit skrbi Jožica Berginc. V emailirnici je zelo delaven Ivan Muršič.

V surovinskih obratih deluje Tone Buser.

V TOZD-Tovarna odpreskov in avtokoles se trudi Franc Počkaj. V TOZD-Tovarna radiatorjev si prizadevata Drago Perkovič in Milan Ramšak.

V TOZD-Tovarna kotlov je začanje, kegljanje, šah, mali nogomet. V Tovarni kontejnerjev si prizadeva Slavko Zavšek.

V skupnih službah deluje Olga Kramp.

V TOZD-Orodjarna je organizator Silvo Primožič.

V TOZD-Elektroračunalniški center deluje Srečko Audič.

Vsi ti prizadevni delavci so mnogo storili za razvoj športa v letošnjem letu, vendar mnogo več ne morejo storiti zaradi svojih delovnih obveznosti na delovnih mestih.

Program športa in rekreacije zavzema v letošnjem letu dejavnost po naslednjih panogah: smučanje, keglanje, šah, mali nogomet, odbojka, vlečenje vrvi. TRIM plavanje, plavanje, košarka, tek. TRIM štafeta, nogomet, namizni tenis, streljanje in rokomet.

Za program med člani kolektiva veliko zanimanje. Da je to res dokazuje 700 udeležencev v dosedanjih tekmovanjih.

Smučanja se je udeležilo 80 tekmovalcev, šahiranja 100, keglanja 130, malega nogometa 100, odbojke nad 100, kolesarjenja 170, TRIM plavanja nad 100 in plavanja 50 tekmovalcev.

Vidimo, da je bil začetek izredno dober in da bi bili rezultati zelo razveseljivi, če se ne bi neke zataknilo.

O prizadevnosti Emila Gregorčiča, predsednika komisije za šport in rekreacijo smo že pisali zlasti ob uspešnem zaključku »Iskriade« na kateri so naši člani kolektiva dosegli lepe uspehe. Takrat mu je

bilo omogočeno, da je bil za nekaj časa odpuščen z dela na svojem delovnem mestu tako, da je lahko organiziral trening za nastop na »Iskriadi«.

Že lansko leto je bilo obljubljenno, da po novi sistematizaciji ustanovljeno delovno mesto-referenta za šport in rekreacijo. Iz tega pa ni bilo nič, ker se je sprejem sistematizacije zavlekel vse do današnjih dni.

Emil Gregorčič si je prizadeval kljub težavam na katere je naletel, da bi storili čim več na področju športa in rekreacije. Predročju športa in rekreacije. Predstavljen je bil na delovno mesto v elektrodavnico kjer so njegovi sodelavci uvideli, da ni mogoče opravljati dela na dveh delovnih mestih in je bil nato prestavljen v telefonsko centralo, od tam pa v Tovarno kontejnerjev. Lansko leto v mesecu septembru mu je celo neki vodilni delavec v upravi dal razumeti, da »tahanira« po

tovarni, čeprav so bili vidni rezultati njegovega dela na področju športa in rekreacije.

V taki situaciji je sindikalna organizacija predlagala poslovnemu odboru naj bi se začasno do sprejetja nove sistematizacije delovnih mest ustanovil odelovno mesto referenta za šport in rekreacijo. Poslovni odbor predloga ni sprejel z obrazložitvijo, da je treba počakati do sprejema nove sistematizacije.

Vse to kaže, da se premalo zavedamo pomena rekreativne dejavnosti delovnega človeka. Take problematike ne smemo reševati brez treznega preudarka ka jje kolektivu koristno, zlasti pa ne individualno kajti ta dejavnost zadeva vse člane kolektiva.

Če bi bila rešena možnost delovanja referenta za šport in rekreacijo bi do konca leta lahko še marsikaj storili.

Nedvomno bi se razširil program s širšo obliko rekreacije

tako v prostem času kot tudi med odmorom. Morda bi uspelo izvesti ponovno delovanje naše planinske skupine, ki je bila nekdanj zelo aktivna. Oživela bi dejavnost v ostalih panogah športa kot je bilo predvideno po programu.

Človek, ki mu bomo zaupali odgovorno delo referenta za šport in rekreacijo bo imel mnogo dela. Tako delo pa ni lahko. Zahteva mnogo znanja, prijateljskih stikov s sodelavci in organizacijske sposobnosti. Če mu bomo vsi pomagali in mu zaupali, bomo na področju športa in rekreacije lahko dosegli lepe uspehe. Tistim pa, ki ga bodo »obsodili«, da »tahanira« po tovarni, ko bo izvrševal svoje delo naj povemo, da ni človeku vseeno kaj mu gdo reče in kako z njim ravna. Emil Gregorčič je nedvomno občutil krivico. Postavimo se v njegovo kožo in imeli bomo prav gotovo iste občutke kot on.

V novo sezono SLG Celje

Tretjega oktobra je celjsko gledališče odprlo vrata v novo gledališko sezono 1975-1976. Na programu je osem iger, šest za odrasle, dve za otroke vseh šolskih stopenj. Kot vsako leto, je tudi letos v mesecu septembru vpisovanje abonmajev. Abonenti imajo več prednosti, tako 20 do 50 % popusta, redvsem pa zagotovljen svoj stalni sedež v dvorani skozi vse leto. Razen tega pa bo v tej sezoni gledališče še posebej opozarjalo abonente, da imajo prednost tudi pri gostovanju tujih gledaliških predstav. Dan pred gostovanjem bodo lahko dobili vstopnice s popustom pri gledališki blagajni, če se bodo prijavili z abonentsko izkaznico.

Vsa dela, ki jih namerava gledališče uprizoriti, so bila razgrnjena zelo širokemu krogu obiskovalcev, ki so bili edini, da je gledališče letos bolj kot doslej poskrbelo za svoje občinstvo. Program je res tak, da bo razveselil tako gledališča vajenega obiskovalca kakor priložnostnega gledalca, ki redkogdaj pride v gledališče, pa bi ga radi prav s tem deli pritegnili, da bi postal stalni gost celjske gledališke hiše. Največ je komedij, sproščenih, neobteženih, našli pa bomo tudi izredno zanimivo, predvsem pa novo odkrito pravo ljudsko igro in pa tragedijo, postavljeno v resničen zgodovinski okvir.

Začetek sezone, 3. oktobra, je bila prvokrat na Slovenskem uprizorjena duhovita komedija ruskega pisatelja Mihaila Bulgakova ZOJKINO STANOVANJE. Dogaja se v Moskvi pred štiridesetimi leti. Zoja ima šestobno stanovanje in da bi ga očuvala, si izmisli, da bo imela modni salon, za katerega pa se izkaže, da postane hiša zelo sumljivega slovesa. Za kulisami manekenskih nastopov se dogajajo intimne orgije. Komedijskemu dogajanju sledimo kot napeti kriminalki. Drugo delo bo romantična tragedija velikega francoskega klasika Alfreda de Musseta LORENZACCIO. Dogaja se v 16. stoletju v

Florenci, kjer vladajo samopašni Medicejci. To je bil čas struparstva, dvobojev in zahrbtnih umorov. Glavni junak Lorenzo hlina prijateljstvo z okrutnim vojvodom Aleksandrom, udeležuje se njegovih razvratnosti, da bi se mu laže približal in ubil. Tako reši svojo čast, vsaj v tistem trenutku pa tudi zatirano ljudstvo. — Dušan Jovanovič je napisal uspešno komedijo z nekoliko dolgim naslovom IGRAJTE TUMOR V GLAVI IN ONESNAŽENJE ZRAKA. V prvem delu se dogaja v uredništvu nekega časopisa, v drugem pa v samem gledališču. Skupina igralcev se zabarikadira v gledališko hišo in sklene, da bodo odslej eksperimentirali zgolj zase, da ne bodo več igrali za publiko. Dogodek kajpada povzroči preplah in veliko zanimanje na vseh ravneh družbe. Kako se napeta stvar razplete, pa je kajpak skrivnost vsake dobre komedije. — Spet se bomo srečali s Cankarjem, z njegovo komedijo POHUŠANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI, ki je ob svojem nastanku doživela ogorčene napa-

de in odpor brumnih čuvarjev slovenske narodne morale. Cankar neusmiljeno drži zrcalo namišljenemu, skorumpiranemu rodoljubarstvu. — Ponovno se bomo srečali tudi z največjim dramatikom vseh časov, ki je po odličnih prevodih postal naš slovenski klasik. Gledali bomo prikupno Shakespearovo komedijo LJUBEZNI TRUD ZAMAN. — Nazadnje pa še Frana Skofiča ljudsko dramo GOSPOD S. PRESEKA. To delo, ki je bilo po krivici sto let zakopano, bo celjsko gledališče prvokrat uprizorilo.

Za otroke bo gledališče pripravilo dve deli. Prvo bo gledališko izredno mikavna ZGODBA O TOVARIŠU TITU, druga pa nagajiva veseloigra MAKŠ ŽVIŽGAC.

Prepričani smo, da bo gledališče letos v celoti ustreglo vsem gledalcem, zato vas vabimo, da se čimprej abonirate na svoj stalni sedež. Gledališka blagajna je odprta vsak dan od 10. do 12. in od 18. do 20. ure.

J. Žmave

Celjani in film »Bele Trave«

Skoraj ves julij in v septembru je tekla kamera VI-BE FILMA v Celju in njeni okolici. O delu ekipe je obširno že poročal dnevni tisk, mi pa bi želeli poudariti le sodelovanje naših kulturno prosvetnih delavcev. K sodelovanju so povabili skoraj vso ekipo Igralske skupine PD »Zarja«, ki je uprizorjala predstavo »Pod svobodnim soncem«. Pomen tega sodelovanja je predvsem v tem, da niso nastopili zgolj kot statisti, temveč so — ali pa še bodo — igrali nekatere epizodne vloge. Profesionalni delavci, pa tudi sodelujoči filmski igralci, so bili s takim sodelovanjem zelo zadovoljni. Celjanom pa je bilo snemanje tudi priznanje za njihov amaterski trud.

Kulturno prosvetna dejavnost v Škofji vasi se prebuja

Nekoč je bila v Škofji vasi zelo razgibana gledališka dejavnost deloval je moški pevski zbor in svoje mesto je imela tudi recitatorska skupina. V zadnjih letih pa vsega tega ni več. Letošnji celjski občinski praznik je omogočil, da so obnovili kulturni dom in s tem dali novo pobudo in boljše pogoje za delo. Društvo je sicer zamrlo, pojavlja pa se nova mlada skupina, ki želi na tem področju delovati. Vse njihove želje je posredovala občinskemu svetu njihova mladinska organizacija. Strokovna služba ZKPO jim je obljubila vso pomoč.

KAJ JE BIL FAŠIZEM IN KAJ JE NEOFAŠIZEM

Starejša generacija je občutila na lasni koži kaj je bil fašizem, ki je prizadel ljudem toliko gorja, mlajši in starejši pa vemo za neofašizem, vendar bo prav, če nekoliko bolj osvetlimo ta pojav. Zato smo izbrali to temo in upamo, da bomo našim bralcem ustregli. Vsebinsko povzemamo po »Naši obrambi«.

Pred tridesetimi leti je bila izborjena največja in najhujša bitka v zgodovini človeštva. Z aktom o bezpogojni kapitulaciji nacistične Nemčije in nekoliko kasneje še Japonske je bila končana druga svetovna vojna. Fašistične sile — Nemčija, Japonska, Italija in njihovi sateliti — so doživele popoln vojaški, politični in moralni poraz. Takrat je kazalo, da je fašizem po tem porazu za večne čase likvidiran. Sedaj, po tridesetih letih, pa ugotavljamo, da takratna pričakovanja niso povsem uresničena. Že vrsto let opazujemo in čutimo delovanje raznih fašističnih in profašističnih skupin in sil v mnogih deželah. Zato pogosto naletimo na razprave o tem, kje so socialni in politični izvori teh sil, kakšen je njihov družbeni in idejni značaj in kakšne so njihove možnosti za vnaprej.

NASTANEK FAŠIZMA IN NJEGOVE IDEJNOPOLITIČNE ZNAČITNOSTI

Fašizem se je pojavil kot socialni, politični ideološki fenomen neposredno po prvi svetovni vojni ter je proizvod in izraz splošne krize svetovnega kapitalizma in globokih notrajnih motenj sistema monopolističnega kapitalizma in imperIALIZMA. Kapitalistična ureditev je ob koncu prve svetovne vojne zašla v take težave, da jih ni mogla več razreševati na prejšnje načine. Zmaga prve socialistične revolucije v Rusiji je odprla novo obdobje v zgodovini človeštva, hkrati pa je posplošila in poglobila proces splošne krize svetovnega kapitalizma.

Ob koncu prve svetovne vojne je val revolucionarnih gibanj zajel skoraj vse evropske dežele in še mnoga druga območja. V nekaterih državah je prišlo do pravih uporov zatiranih razredov, predvsem pa delavskega razreda. Buržoazija je morala z orožjem dušiti socialne revolucije in delavska gibanja (revolucije v Nemčiji, na Madžarskem in Finskem). Oblast buržoazije je bila resno omajana, prav tako pa tudi njeno zaupanje v svojo moč. V tem zgodovinskem trenutku in družbenem okviru je bil fašizem zadnji up, poskus in sredstvo za rešitev oblasti predvsem monopolističnega kapitala. Samo tako lahko razumemo dejstvo, da je skoraj hkrati in neodvisno drugo od drugega v več deželah prišlo do raznih fašističnih gibanj. Pojavila pa so se v deželah, ki jih je v teh burnih letih revolucionarno gibanje ljudskih množic še najmočnejše zajelo in kjer je bila spričo tega oblast velikega kapitala še najbolj ogrožena. Fašizem je začel svojo pot do oblasti takoj po vojni v Italiji, Nemčiji, Avstriji, Finski in Madžarski. Kasneje pa so podobna gibanja in režimi kot v Italiji in Nemčiji nastali še v nekaterih drugih evropskih deželah.

Fašizem je bil in je ostal orodje boja najbolj reakcionarnih sil

vladajočih razredov proti svobodnemu razrednemu gibanju proletariata, pa tudi proti vsem drugim demokratičnim in svobodnjaškim silam. Poleg omenjene temeljne značilnosti fašizma pa je treba omeniti še naslednje značilnosti:

- **avtoritarizem**, kar pomeni, da si fašizem prizadeva vzpostaviti vsemogočno državno oblast in prek državne sile »razreševati« vse družbene probleme;

- **militarizem**, ki se odraža v kultu vojaške sile in prizadevanjih, da norme in oblike vojaške organizacije uporabljajo na vseh drugih področjih družbene organizacije in življenja;

- **rasizem** s svojimi znanimi teorijami o rasnih neenakostih in »izbranih« narodih, ki imajo »pravico« vladati vsem drugim narodom;

- **antisemitizem**, ki je le ena izmed variant rasizma;

- **kult vodje** (fuehrer, duce, caudilo itd.);

- **antidemokratizem**, kar pomeni, da so bili fašisti načeloma proti vsakemu demokratizmu in tudi proti meščanski parlamentarni demokraciji;

- **nacionalizem in šovinizem** sta za fašizem tudi vselej svojevrstna, pri čemer gre za spodbujanje sovražstva proti drugim narodom, ki naj bi bili krivi za vse težave v določenih družbi.

Naj omenimo še dve zadevi, ki sta značilni za fašizem. Fašizem kljub vsem prizadevanjem svojih ideologov ni nikoli imel kake celovite ideološke platforme, temveč je bila njegova »ideologija« le zelo poenostavljen zbir raznih koncepcij, ki so bile izposojene z vseh strani in največkrat razlagane zelo primitivno. Fašizem je v idejnem pogledu bil in je še vedno redek primer bede človeškega duha. To najbolje ponarajajo besede Benita Mussolinija, ki so ga imeli za stvarnika doktrine modernega fašizma. V nekem svojem govoru leta 1919 je med drugim dejal: »Mi nimamo oblikovane doktrine. Naša doktrina je to, kar storimo. Dovoljujemo si razkošje, da smo hkrati aristokrati in demokrati, konservativni in progresivni, reakcionarni in revolucionarni, legalni in ilegalni, kar je vse odvisno od okoliščin, mesta in časa, v katerem moramo delovati.« Ob neki drugi priložnosti je poudarjal, da fašisti »nimajo niti monarhističnih niti republikanskih predsodkov. Nismo niti katoliki niti antikataliki...«

Druga značilnost je v tem, da si fašisti niso v nobenem primeru uspeli sami priboriti in osvojiti oblasti. Vselej so jih na oblast spravile ali jim pomagale druge konservativne sile, ki so si želele z njimi zagotoviti svojo razredno prevlado. Tako na primer je ugotovljeno, da so imeli katoliška cerkev in vojaški krogi izredno pomembno vlogo, ko so prevzeli oblast fašisti v Italiji, Nemčiji, Španiji in na Portugalskem. Podobno je tudi v nekaterih drugih

deželah. To dejstvo le še potrjuje temeljno stališče, da je fašizem produkt kapitalističnega sistema in sredstvo za njegovo zaščito pred demokratičnimi, še bolj pa pred socialističnimi preobrazbami.

KAJ PA JE NEOFAŠIZEM?

Z izrazom neofašizem so zajeti mnogi pojavi fašističnih in podobnih reakcionarnih ter ekstremističnih desničarskih skupin in idej v sodobnem svetu. Med neofašizmom in fašizmom ni nobenih bistvenih razrednopolitičnih razlik. Izraz neofašizem le natančneje opredeljuje politične skupine te usmeritve, ki se pojavljajo v novjšem času (po drugi svetovni vojni). Drugi razlog za uporabo takega izraza je v tem, da skušajo te skupine obnoviti in celo rehabilitirati fašistično politiko, medtem ko je tretji razlog ta, da gre za zelo širok spekter raznih pojavnih oblik. Nekatere od teh skupin skušajo odkrito in agresivno obnoviti predvojni »čisti« fašizem, druge pa si to prizadevajo storiti prikrito in s spremenjeno fasado. Ta razlika je le navidezna in formalna, so pa še druge, ki so pomembnejše. Menimo, da je treba v današnje neofašistične sile vključiti še mnoge druge grupacije ekstreme politične desnice, ki so nedvomno protidemokratične, nacionalistične, militaristične, rasistične ali antisemitske, čeprav nenehno poudarjajo, da niso fašistične in da se razlikujejo od predvojnega fašizma.

Neofašistične razrednopolitične sile in prizadevanja najdemo v mnogih deželah. Novejša raziskovanja so odkrila, da neofašistične skupine in sile delujejo v 64 državah. Ker nam ni mogoče posamič obravnavati vseh fašističnih in neofašističnih organizacij in gibanj, jih bomo najprej sistematizirali v nekaj tipičnih skupin, nato pa se bomo zaustavili na nekaterih pomembnejših strankah in skupinah. Izhajajoč iz raziskovanj v zadnjih desetih letih lahko opredelimo naslednje tipične fašistične organizacije in skupine:

- **vladajoči fašistični režimi** v sorazmerno kapitalističnih deželah. Tak primer je s Španijo in Južno Afriko, pred kratkim pa je to veljalo tudi za Grčijo in Portugalsko;

- **vladajoči fašistični in profašistični režimi v nekaterih deželah v razvoju**, ki so usmerjeni predvsem v preprečevanje narodnoosvobodilnih in socialno naprednih prizadevanj posameznih narodov in proti gibanjem za rasno osvoboditev (gre za režime v Čilu, Južni Koreji, Rodeziji, Dominikanski republiki, na Haitiju, v Paragvaju in še v nekaterih drugih azijskih in latinskoameriških državah, kot so Filipini, Tajska in v precejšnji meri tudi Brazilija);

- **profašistične in izrazito fašistične grupacije, ki legalno delujejo v mnogih razvitih kapitalističnih deželah**, v katerih sicer obstaja meščanska parlamentna demokracija. Za to skupino je značilno prizadevanje, da formalno zanikajo klasični fašizem, toda glede na cilje in metode političnega boja so mu zelo blizu;

- v nekaterih razvitih kapitalističnih deželah odkrito delujejo fašistične organizacije, ki brez vsakih omejitev poudarjajo svojo »kontinuiteto« s Hitlerjem in Mussolinijem in ju skušajo rehabilitirati;

- v nekaterih izmed teh dežel delujejo maloštevilne ilegalne in napol ilegalne fašistične organizacije in skupine;

- precej pomembno vlogo v fašističnem pozemlju imajo organizacije fašistične emigracije iz vzhodnoevropskih socialističnih dežel, Kube in Jugoslavije, ki so aktivne na raznih področjih, med drugim tudi glede teroristične dejavnosti.

OBVESTILO

Prosimo vse moške, zaposlene v EMO Celje, ki so rojeni v času 1921 do 1930 in ženske, rojene 1926 do 1930, da se zgledajo pri referentu socialnega zavarovanja, soba 14 v upravnem posloppju, zaradi pregleda in podpisa prijave podatkov za matično evidenco o zavarovancih — pokojninsko dobo.

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame

MARIJE RAMŠAK

se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam za izredno pozornost in pomoč ob tem žalostnem dogodku.

Posebej prav lepa hvala sindikalni organizaciji EMO za materialno pomoč ter godbi na pihala za igrane žalostinke ob njenem grobu.

Hvala vsem prijateljem in znancem na njeni zadnji poti.

Zalujoča hči Milojka in ostalo sorodstvo

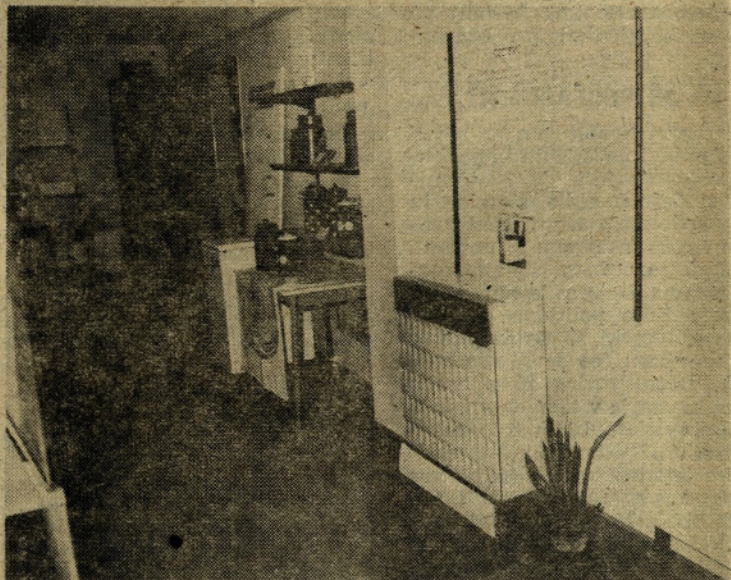
UGODEN NAKUP

Po zelo ugodni ceni prodam rabljeno, dobro ohranjeno opremo za dnevno sobo, ki jo je mogoče preurediti v udobno spalnico. Prodajam tudi črnbeli televizor. Informacije dobite pri R. Ajdnik v dopoldanskem času po telefonu št. 23-561, popoldan pa na 23-683.

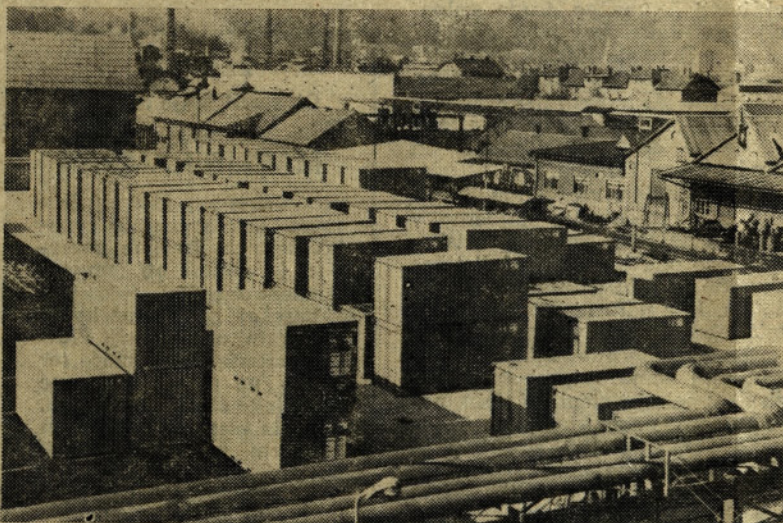
Emailirec

Casopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne skupnosti EMO-Celje in ga prejema člani te delovne skupnosti brezplačno. Uredja ga uredniški odbor: Emil Jejčič, Fric Kotnik, Danilo Kralj, Jože Keber in Vlado Praterner. Glavni in odgovorni urednik Emil Jejčič. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 23-921, interna 238. Po mnenju Republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (Št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišei AERO Celje

RAZGLEDNICE MESA

Letošnji sejem obrti v Celju je kot pravijo uspel, ker je bil dobro obiskan. Lahko pa rečemo, da je bilo na sejmu malo obrti. Naši inovatorji so prikazali nekatere nove izdelke, ki so vzbudili zanimanje.

Naša TOZD-Tovarna kontejnerjev, gre novemu času naproti. Na sliki vidimo mnogo kontejnerjev, vendar jih je premalo. Treba bo mnogo več proizvajati, če hočemo doseči »zeleno vejo«.

Tak prizor smo posneli na dvorišču. Mislimo, da o tem ni treba posebnega komentarja, saj že sama slika mnogo pove. Tistim, ki so odgovorni za red pa lahko rečemo — packoni.

ISKRA - INDUSTRIJA EMO CELJE NUDI IZREDEN POPUST IN KREDIT VSEM SODELAVCEM

Zaradi velikega zanimanja članov kolektiva SOZD ISKRA iz cele Slovenije, smo že v eni od prejšnjih števil ISKRE, objavili kratko vest, da bomo po dopustih pričeli z interno prodajo naših izdelkov, ki jih zdaj v akciji POPUST-EMO 75 nudimo vsem našim sodelavcem kar za 20 % ceneje kot v redni prodaji. Nekoliko manjši, vendar še vedno občuten je popust za izdelke TOBI in radiatorje.

Drugo veliko ugodnost te prodaje predstavljajo kreditni pogoji, saj boste lahko vplačali celotno naročilo v treh zaporednih mesečnih obrokih, brez predplačila in brez obresti!

Prodajo bodo posredovali sindikalni organi v posameznih tovarnah, kjer boste dobili tudi podrobnejše informacije o izgledu in barvi izdelkov, prodajnih cenah, številu obrokov in o dnevu prevzema naročenih artiklov.

Kdor želi izkoristiti izjemne ugodnosti te prodaje, naj izreže obrazec NAROČILNICA ZA PRODAJO S POPUSTOM-EMO 75, ki je natisnjena v desnem spodnjem vogalu tega obvestila in ga izpolnjenega odda v sindikatu svoje delovne organizacije.

PREGLED IZDELKOV ZA PRODAJO S POPUSTOM EMO-75

Garnitura:	Prostornina v litrih				Maloprodajna cena	Cena s popustom
LAHKA POSODA						
loncev 14/1 TINA	2	2,75	3,75	5	213,16	170,55
kozic 53/1 TINA	1,3	1,9	2,5	3,5	187,46	150,00
kozic 54/2 TINA	1,3	1,4	2,25	3	204,79	163,85
kozic 54/1 TINA	1	1,3	1,9	2,25	166,68	133,35
vse s pokrovom						
IDEAL EXTRA POLTEŽKA POSODA						
Garniture:						
loncev s pokrovom		2,75	3,75	5	365,90	292,75
vis. kozic s pokrovom		2	3	4	386,35	309,10
niz. kozice s pokrovom	1,6	2,25	3	4	520,30	426,25
UNIVERZAL-TEŽKA POSODA						
Garnitura JANA-univerzal						
3,75, glob. koz. 3,5 l						
dve niz. kozici 1,3 l in 1,9 l, ena koz. z držajem 1,3 l, vse s pokrovi					738,45	598,75
Garnitura Univerzal						
loncev s pokrovom		2,75	3,75	5	454,35	363,45
Garnitura vis. kozic s pokrovom		2	3	4	390,90	310,90
Garnitura niz. kozic s pokrovom	1,6	2,25	3	4	541,95	433,60
TOBI PROGRAM IN RADIATORJI						
Infra peč					297,40	252,80
Pomivalna omarica-enod. bakelit					947,33	805,25
Pomivalna omarica-dvod. bakelit.					1.251,21	1.063,53
Pomivalna omarica-dvod. nerjaveča					1.858,12	1.579,40
Pomivalna omarica-trod. nerjaveča					2.696,18	2.291,75
Električni radiator					2.044,18	1.737,55
Kamin EMO 5					2.511,00	2.134,35
CENTRAL 15,						
peč za etažno kurjavo. (15.000 kal)					5.334,55	4.533,90
EMOTERM RADIATORJI						
330/53					25,30	21,50
600/53					45,55	38,70
900/53					63,48	53,96

NAROČILNICA ZA PRODAJO S POPUSTOM-EMO 75

ISKRA-INDUSTRIJA

TOZD.....

Priimek in ime

Stev. osebne izkaznice izdana od

Naslov stalnega bivališča

Zelim kupiti naslednje garniture izdelkov oziroma izdelke:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Datum: Podpis:

NAROČILNICO IZREŽI IN PREDAJ V SINDIKATU!